

Zvonik na zap. pred fasado, obsežen s kamnitim podstrešnim podstavkom, visok kakor slame cerkve. Piramidna 4strana stena. Pravokotna ladja z novejšim korom obokana na notranjih slopih od katerih izhajajo rebra in se križajo v okroglih sklepnikih. Stebri so 4oglati masivni in imajo nizek kapitel. Slavolok šilast brez porezanih robov, precej pri tleh preprosti kapiteli. Svod prezbiterijski, ki je zaključen s 3 stranicami 8 kota sloni na preprostih konzolah je gotski in ima 11 okroglih sklepnikov, okrašenih z rozetami. Prerez več ali manj polkrožen bržkone 16.stol.

Vel.oltar čedno delo sr. 18.stol., 2 str. imata glavne kipe iz 2 pol. 18. stol., nastavek in drug pa je iz sr.19.stol.

Verkevi krasi dekativno dosti dobera preprosta slikarstva. V zvoniku stakovan križ s cvetlicami in Marijo z angelji, ter dva "Bocka" za peči.

od ^{stolpom} ~~stolpom~~ kr iznat obok in čeden oltar iz 18.stol. Predstavlja baldahim s sv. Duhom in angelji ter zastor z žarki, zdolaj 2 moleča angelja. Na tabernakeljskem podstavku stoji gotška soka M.B., kamen 88 cm visok. ~~xxx~~ Marija sedi na nizkem tronu brez naslonjala, katerega stranske ploskve so okrašene s krogovičjem. Od prsni ima visok jermenast pas. Oblečena je v rdečo suknjo.

in plav plašč, na glavi ima belo pokrivalo, ki je položeno okrog vratu in ima nabrane prednje robove. Marijino telo je v S črti skrivljeno. Glava nagnjena na levo ramo, izraz in tip soroden oni pri sv. Primožu. Desno roko

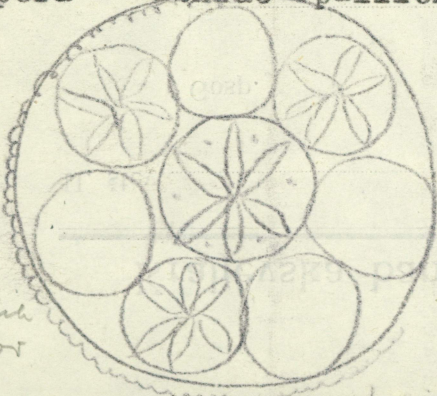
drži naprej in ima sedaj žezlo, z levo opira dete Jezusa, ki je bil prvotno nag. Sedaj z desno blagoslavlja. Zdi se sploh precej predelana in je sedaj oblečena. Očividno je bil enkrat razbit. Splošni tip in fina obdelava gob spominja na Ptuijsko goro. Tudi neka elegnaca preveva vse. Od desno roko so gube bržkone nekoliko obsekane. Sicer pa spredaj zelo lepo dekorativno mramorne. Opada med boljša dela gotike okr.1420 pri nas.

Prezbiterij ima zunaj opornike in zazidana šilasta okna, a zdi se da brez porezanih robov.

Altar pod stolpom je lep in naj se obnovi z ohranitvijo sedanjega zlatenja in ojačitvijo tabernakelja, ki nosi Marijo. Nov tabernakelj naj bi bil enak sedanjemu (višje Marija ne sme) enako zaokrožen in ne sme motiti hramoni je.

Nad vhodom pod zv. nik je vzidan kamnit križ in marmorna plošča z napisom: Ecclia :B:M:V: Sub Procinio Monasterij Studenicensis - fundata a pijs horbus opera - Mathias Spallier sindici - aucta et cum turri aedificata A:D:1627

Stene cerkve se zde povišane in obok ladje iz tega časa, dočim bi bil prezbiterij starejši. Stanki starega ločnega friza pod streho krita s skalicami. Na sev. steni streha pomaknjena čez in oprta na lesene konzole - tu tudi kapitelji okras pod robom strehe.

10 tabul
Krogov

Na napisu se vidi more shlepaj, da je dal cerkev

ostal. To naj bi bile stene ladje, ki se vidijo.povišane in ki imajo pirsta=vljene notranje nosilce konstrukcije svoda. rezbiterij mora biti ladijskemu svodu istočase. Renes. gotika. Stolp je glasom napisa takrat na novo sezidan.

Stele, LXVIII, 10.4.1926, str.11-15.

Konserv. Stegenšek berichtet, dass das abgebrannte Turmdach wieder in den alten Formen aufgebaut und mit Eternit eingedeckt werden soll. Ferner soll der gemalte Schmuck am Kranzgesimse des Schiffes um die Fenster und an der Nordseite von der Tünche befreit und wo er verblasst ist, ergänzt werden. Die Z.K. empfiehlt die Eindeckung des Daches mit Schindeln oder Ziegeln und die Arbeiten an den Malereien lediglich auf eine Blosslegung und Sicherung zu beschränken.

MDZK: št.III.F.8, 1.1909, str.415: Tätigkeitsberichte.

(LUBETSCHNO, Lubično pri Poljšanah)
Podružnica, posvečena M.B. Božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n.v.518 m.

Viri in literatura: Poljčanska farna kronika, A.Stegenšek: O nekaterih starinskih kipih, Voditelj v bogoslovnih vedah XI, 1908, Jožef Pajek: Zgodovina Poličanske župnije, Maribor 1898.

Karakteristika : Cerkev sestavljajo prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, precej višji in nižji 3/8 zaključeni prezbiterij ter na severu mu prizidana zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, slemenasta, zakristije sedlasta, škrljeve; zvonikova štiristrana piramidasta, pločevinasta.

Zunanjščina: Zvonik obdaja pristrešen talni zidec, sicer nerazčlenjen vse do ravnega, močno izstopajočega, maltastega fabiona. Zvonikova zahodna stran ima

preprost pp portal ter nad nji 2 pp lini, južna ima preprost pp portal z pdp svetlobe ter pdp napisno ploščo: ECCLIA B.M.V. RRRRHINO PROCINIO / MONAS RERII STUDENICENSIS / FUNDATA A PIIS HOIBUS OPERA / MATTHIAE SPALLIER SINDICI / AUCTA ET CUMTURI AEDIFICATA / AID! 1627, ter pod njo 2 pp lini. Dvojne ppk zvonové line so na vseh straneh, razen na vzhodni, kjer sega sieme ladjin strehe prav do fabiona. Ladja je brez talnega zidca, ina pa kamenit spodaj po no prirezan fabion. Ladja je imela na vsakem vogalu /sedaj severovzhodnega

radi prizidave zakristije nima) opornik s talnim zidcem, pristrešnim in izp žlebljenim zidcem in pultasto streho, ki sega do prvotne višine ladje, to je 1 m pod sedanji fabion. V sredi južne ladjane podolžnice se nahaja profilirane ušesat pp portal. Nad njim je okrogla lina v pravokotnem ušesastem okviru. Na portalom je vidna sled sedlaste strešnice, ki je tvorila pred njim vhodno l okni sta pp, le da je zahodno manjše in v ušesastem okviru, vzhodno pa večj in s stopničastim ostenjem. Opazni so sledovi dveh prvotnih, ozkih in visokih šiljenih oken ter dekorativno slikarije na povišanem delu stene. Severna lad na podolžnica ima dve veliki pp xxx okni s stopničastim ostenjem ter v p višanem delu širok pas dekorativne opečno barvne slikarije, sestavljene iz v pasov in razno oblikovanih, v krog komponiranih rozet.

Zakristija, ki je brez zidcev, ima pp portal v zahodni ter kvadratni okni v verni in vzhodni steni, katerih zadnje je v profiliranem ušesnem okviru. Pre biterij ima pristrešen talni zidec ter spodaj poševno prirezan fabion. Na galih ga obstopajo trije oporniki, katere obteka talni zidec, želni zidec, za ljučuje pa pultasto strešica. Pod fabionom teče dekorativna slikarija, sestoj iz sekajočih se polkrožnih lokov s trolisti spodaj. V južni steni ima naknad prebito pp okno s stopničastim ostenjem, v vzhodni pa okroglo lino v kvadra ušesastem okviru. V vseh treh stenah zaključka so vidni sledovi visokih zaš ljenih oken, katerih vzhodno je gotovo dvodelno.

Ker teren na la term stoji cerkev, visi proti zahodu, je cerkev proti vzhodu vedno nižja.

Notranjščina: Zvonica ima cementan tlak in križni obok. Profiliran uše-

sast glavni portal je pp. Ladjin tlak je cementen ter se dviga za 2 in 2 stopnici do slaveloka. Zidana pevska empora počiva na dveh slopih in dveh križnih obokih, desnega pa zavzamejo stopnice vodeče nanjo. Ladjo členita dva para vdelenih slopov, ki nosita križne oboke, katerih robove tvorijo maltasta rebra trapecastega profila, spajajo pa jih okrogli sklepniki. Po meze traveje delita oproi, ki sta enakega profila kot rebra. Ostroločen slavelok členita spodaj počevno prirezana zidca na začetku lokove krivine. Prezbiterij pokriva zvezdno - rebrasti obok, katerega rebra plitvega, čebu lastega profila rastejo ob slaveloku neposredno iz stene, sicer pa počivajo na šestih visoko nameščenih čašastih konzolah. Sklepniki na vseh stičiščih reber so okrogli, nekateri rozetasti. Cerkveno zunanje notranjščino loči si dekorativna neogotska slikarija. Iz prezbiterija vodi v zakristijo profiliran ušesast pp portal, iz ladje pa skozi slaveločno steno za levim oltarjem preprost vhod isto tja. Zakristija ima cementen tlak ter visok, križno kupolast obok.

Oprava: Glavni oltar ima prizmatično menzo, prostorno razgiban podstavek z obhódnima lokoma, golčasta kosa ogredja ter atika, nošena od dveh slopov in volut. V glavni niši je MB, stoječa na luni, ob straneh sta Ana in Jakob nad obhódnima lokoma Peter in Janez Evangelist, v atiki pa BO obdan od angelov. Tabernakelj z baldahinom že kaže na klasicizem, svečniki so leseni baročni. Oltar je povprečen izdelek druge polovice 18. stoletja.

Oltarja ob slaveloku sta pendanta. Imata zidani menzi in visoka, nekoliko prazna nastavka, katera frankirata po dva stebra in kosi golčastega ogredja. Atiko, ki ni ločena od nastavka, zaključujejo volute. Nastavkove figure stojijo na posebnih volutastih konzolah; nad njimi plava angel z napisnim trakom, v atiki pa sta v gloriiji oblakov in žarkov Jezusov in Marijin monogram. V desnem oltarju stojijo kipi Sebastjana, Brbare in Florijana, v levem pa Lucije, Katarine in Ane. Kipi so delo treh rok: Barbare je najkvalitetnejši, Florijan Katarina in Lucija so slabši, Ana in Boštjan pa sta preprosti ljudski

deli. Oltarja sta iz druge polovice 18. stoletja.

Prižnica je sicer preprosto delo, vendar je njena okrogla ograja bogato ornamentirana, baldahin pa kronajo mozajske table, obdane od oblakov, akanta in angelskih glav. Po ornamentiki sodeč moremo prižnico datirati v četrtno 18. stoletje.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ V zvonici stoji čeden baročni oltar, katerega tvorijo prizmatična menza, podstavek z vdolanim tabernakljem, na katerem se nahaja kip MB z dvema klečečima angeloma, zadaj pa se razgrinja težek zator, ki visi izpod lambrekinastega baldahina in ga poživljajo žarki ter mnogi zica angelov ter angelskih glav. Oltar je iz srede 18. stoletja. Marijin kip je znamenito kamnito gotsko delo ptujskogorske delavnice. Marija sedi, v desnici drži novo žezlo, v levici pa sedaj oblečeno dete. Čevlji so zašiljeni, pas je precej visoko, oprsje je lahko nakazano. Marija ima glavo ovito v pelos, na glavi pa novejšo krono. Marijin obraz je mil, blagoslovljajoči otrok ljubek, kar je vse tipično za idealistični, češko vplivani mehki stil iz začetka 15. stoletja. Plastika je visoko kvalitetna, ter vredna posebne pozornosti.

Ob oltarju je piščalasto okrašeno kamenito vodno korito iz 18. stoletja.

Tiskani križev pot po Fährichu in arglje so b.p.

Zakristijska omara je preprosta, baročna.

Oprema: Klasičistično oblikovani lesteneč je glažutarsko delo iz prve pol 18. stoletja. V zakristiji je omeniti rokokojski relikviar, v zvonikovem nadstropju pa veliko skrinjo, v kateri so včasih shranjevali zbirko.

Zvonik: oba zvonova sta železna KID-ova iz leta 1924.

Podstrešje: Vsi oboki so kameniti. Ladja je imela prvotno precej nižji ravni strop. Zvonik je enotna gradnja. Zakristija je bila prvotno mnogo nižja in imela pultasto streho kot nadaljevanje precej nižje prezbiterijeve. Zakristiji so dali sedanjo obliko v 17. stoletju.

Resume: Cerkev je pozno gotska stavba iz konca 15. stoletja. Obsegala je obkani prezbiterij, precej nižjo ravno stropano ladjo in pritlično zakristijo.

Ladjo so povišali in obokali še v 16. stoletju. Leta 1627 so prizidali zvonik, predelali vsa okna in vrata ter dvignili zakristijo. Sedanje opravila je cerkev dobila v drugi polovici 18. stoletja.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redno vzdrževana, vendar je zunanjsčina potrebna obnove.

Registrske opombe: Vzdrževalni stroški objekta so se doslej krili iz imenitnikovih sredstev.

Ostalo:

Opombe:

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, 1959.;